

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/28383 en 07/28385 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 augustus 2007 in het geding tussen:

mede voor haar minderjarig kind,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____, mede voor haar minderjarig kind, (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 februari 2008, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. E.W.B. van Twist, advocaat te Dordrecht, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van deze wet afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag, ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Ingevolge artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), voor zover thans van belang, kan elke lidstaat een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

Ingevolge artikel 15, eerste lid, van de Verordening kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele

gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.

Volgens paragraaf C3/2.3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), onderdeel "Overige situatie inzake gezinsleden", voor zover thans van belang, kan in zeer bijzondere, individuele gevallen gebruik worden gemaakt van de bevoegdheid op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang gelezen met artikel 15 van de Verordening tot onverplichte behandeling van het asielverzoek van gezinsleden over te gaan, indien er sprake is van overige humanitaire redenen. Er dient dan een zeer bijzonder samenstel van factoren te bestaan waardoor het behandelen van het asielverzoek in de rede ligt. Dit dient door de asielzoeker te worden aangetoond. Hiervan zal slechts in zeer uitzonderlijke gevallen sprake zijn, aangezien het bijeenhouden en het bijeenbrengen van het gezin reeds geschiedt met name op grond van de artikelen 6, 7, 8 en 14 van de Verordening.

2.2. De Nederlandse autoriteiten hebben zich verantwoordelijk gesteld voor de behandeling van de asielaanvraag van de echtgenoot van de vreemdeling, omdat de Franse autoriteiten het verzoek hem terug te nemen hebben afgewezen. De Franse autoriteiten hebben wel ingestemd met het verzoek tot terugname van de vreemdeling en haar minderjarig kind.

2.3. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de door de vreemdeling aangevoerde humanitaire aspecten, met name het reële gevaar gescheiden te raken van haar echtgenoot, dermate sterk zijn dat de behandeling van haar asielverzoek door de Nederlandse autoriteiten in de rede ligt en dat het gezien de voorgeschiedenis niet geheel onbegrijpelijk is dat de vreemdeling en haar echtgenoot hebben geweigerd in te stemmen met een aan Frankrijk te richten verzoek tot gezamenlijke terugname. De staatssecretaris betoogt, samengevat weergegeven, dat deze overweging geen ruimte biedt voor een ander oordeel dan dat hij op de voet van het gestelde in paragraaf C3/2.3.6.3 van de Vc 2000, onderdeel "Overige situatie inzake gezinsleden", toepassing had dienen te geven aan artikel 3, tweede lid, in samenhang gelezen met artikel 15 van de Verordening. De voorzieningenrechter heeft aldus de strekking van voormeld beleidsonderdeel en de door hem te betrachten terughoudendheid bij de beoordeling van de daaraan gegeven toepassing miskend, aldus de staatssecretaris.

2.4. De uitoefening van de bevoegdheid die is neergelegd in artikel 3, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 15, eerste lid, van de Verordening, is, behoudens de vereiste instemming van de betrokkenen, aan de staatssecretaris overgelaten. Volgens de paragrafen C3/2.3.6.1 en C3/2.3.6.3 van de Vc 2000 pleegt de staatssecretaris van deze bevoegdheid slechts terughoudend gebruik te maken. Het is aan de staatssecretaris om te beoordelen of in het geval van de vreemdeling sprake is van een zodanig zeer bijzonder samenstel van factoren waardoor het behandelen van haar asielverzoek in de rede ligt. De rechter zal die beoordeling terughoudend dienen te toetsen. Deze terughoudende toetsing laat onverlet dat de rechter

de besluitvorming die tot het oordeel van de staatssecretaris heeft geleid, moet toetsen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering, maar staat eraan in de weg dat de rechter bij die toetsing zijn eigen oordeel in de plaats stelt van dat van de staatssecretaris. Door te overwegen als hij heeft gedaan, waarbij de voorzieningenrechter zijn eigen oordeel over het gewicht van de door de vreemdeling aangevoerde humanitaire aspecten heeft gegeven, heeft de voorzieningenrechter dit niet onderkend.

De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de voorzieningenrechter zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 12 juli 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden.

2.6. In beroep heeft de vreemdeling, samengevat weergegeven, aangevoerd dat één lidstaat verantwoordelijk moet zijn voor de behandeling van de asielaanvraag van de verschillende leden van haar gezin. De staatssecretaris had haar asielverzoek op grond van artikel 15 van de Verordening aan zich dienen te trekken, omdat zij anders in procedureel opzicht gescheiden raakt van haar echtgenoot. Dat zij en haar echtgenoot hebben geweigerd toestemming te verlenen voor het indienen bij de Franse autoriteiten van een gezamenlijk terugnameverzoek, mag hun niet worden tegengeworpen, omdat duidelijk is dat die autoriteiten de terugkeer van de echtgenoot niet zullen accepteren. Bovendien kan van haar echtgenoot, gezien de eerdere opstelling van de Franse autoriteiten jegens hem, in redelijkheid niet worden verwacht dat hij met haar terugkeert naar Frankrijk, aldus de vreemdeling.

2.7. De Verordening gaat, gelet op overweging 6 van haar considerans, uit van een beginselplicht voor de verantwoordelijke lidstaten om de eenheid van het gezin te handhaven. De staatssecretaris heeft, tevens rekening houdend met de overige doelstellingen die met de Verordening worden nagestreefd, getracht hieraan in zoverre te voldoen dat de vreemdeling en haar echtgenoot, langs de weg van een op de voet van artikel 15, eerste lid, van de Verordening bij Frankrijk in te dienen verzoek om met toepassing van die bepaling ook de echtgenoot terug te nemen, een mogelijkheid is geboden tot het bijeenhouden van hun gezin. Dat die mogelijkheid niet kon worden beproefd, omdat de vreemdeling en haar echtgenoot niet bereid waren de daarvoor vereiste instemming te geven, kan er niet toe leiden dat de staatssecretaris gehouden is om de behandeling van het asielverzoek van de vreemdeling, waarvoor Frankrijk verantwoordelijk is, aan zich te trekken.

Anders dan de vreemdeling stelt, staat niet reeds op voorhand vast dat een verzoek aan de Franse autoriteiten tot gezamenlijke terugname geen enkele kans van slagen heeft. Voorts is niet gebleken van uitzonderlijke omstandigheden op grond waarvan de staatssecretaris in redelijkheid niet heeft kunnen uitgaan van de mogelijkheid dat de echtgenoot zou kunnen terugkeren naar Frankrijk. Dat geldt te meer nu de vreemdeling haar stelling dat haar echtgenoot in Frankrijk ongewenst is verklaard, niet met documenten heeft gestaafd en evenmin nader heeft toegelicht welke negatieve ervaringen hij met de Franse autoriteiten heeft.

2.8. Het onder 2.7. overwogene leidt tot de conclusie dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat geen sprake is van een zeer uitzonderlijk geval dat aanleiding geeft gebruik te maken van de bevoegdheid die hem is toegekend in artikel 3, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 15, eerste lid, van de Verordening.

2.9. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 12 juli 2007 ongegrond verklaren.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 augustus 2007 in zaak nr. 07/28383;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

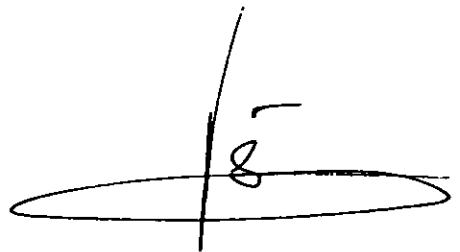
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 maart 2008

347-551.
Verzonden: 19 maart 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0388884730

regnr: Awb 07/28385 (voortopge voorziening)
Awb 07/28383 (beroep)

-2-

- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het voortenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dít land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 Frankrijk heeft op 3 april 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Verzoekster heeft aangevoerd dat één lidstaat verantwoordelijk moet zijn voor de afhandeling van de asielaanvraag van de verschillende leden van het gezin. Het aanbod van verweerder om de leden van het gezin samen te houden door hen als geheel naar Frankrijk te zenden, kan in dat verband geen redelijke tegenwerping vormen. Nu de echtgenoot van verzoekster niet door Frankrijk is geaccepteerd mag aangenomen worden dat hij is opgenomen in de Nederlandse asielprocedure. Nu haar echtgenoot niet welkom is in Frankrijk dreigt verzoekster in procedureel opzicht gescheiden te raken van haar echtgenoot, de vader van haar kind. Hiermee wordt een grondbeginsel van het Nederlandse recht geschonden. Artikel 15 Vo 343/2003 voorziet in de mogelijkheid voor een lidstaat om het asielverzoek aan zich te trekken. Duidelijk is dat de Franse autoriteiten de echtgenoot van verzoekster niet zullen accepteren. Dat verweerder heeft aangegeven dat de mogelijkheid bestaat een verzoek om heroverweging in te dienen om zo de Franse autoriteiten te bewegen het gezin bij elkaar te houden is niet relevant en bovendien een onzekere toekomstige gebeurtenis. Niet alleen het verzoek om heroverweging is kansloos, ook de eerdere opstelling naar verzoeksters echtgenoot toe maken dat van de echtgenoot in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij met verzoekster mee gaat naar Frankrijk. Nu de echtgenoot van verzoekster niet kan en mag afreizen naar Frankrijk, had verweerder het asielverzoek aan zich moeten trekken.
- 2.6 Artikel 3, tweede lid, j° artikel 15, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, j° de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.7 Op grond van artikel 15, eerste lid, Vo 343/2003 kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.

In C1/2.4.2.3 Vc 2000 is vermeld dat hereniging van gezinsleden en andere afhankelijke familieleden in de zin van Vo 343/2003 alleen van toepassing is op asielzoekers. Voorts blijkt uit dit beleid dat er in een andere lidstaat nog geen beslissing op het asielverzoek van de betrokken asielzoeker mag zijn genomen. De rechter is van oordeel dat gelat op het doel en de strekking van Vo 343/2003 dit beleid niet als onredelijk kan worden aangemerkt.

Nu Frankrijk reeds een beslissing heeft genomen op het asielverzoek van verzoekster behoeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter, gelet op het vorenstaande, geen aanleiding te zien om de behandeling van het asielverzoek van verzoekster op grond van artikel 3, tweede lid, j° artikel 15 Vo 343/2003 aan zich te trekken.

0388884730

regnr. Awb 07/28385 (voorlopige voorziening)
Awb 07/28383 (beroep)

-3-

- 2.8 In C1/2.4.23 Vc 2000 is voorts vermeld dat in zeer bijzondere, individuele gevallen van voornoemde bevoegdheid gebruik gemaakt kan worden indien er sprake is van overige humanitaire redenen. Hierbij dient dan een zeer bijzonder samenstel van factoren te bestaan, dat het behandelen van het asielverzoek in de rede ligt. Dit dient door de asielzoeker te worden aangetoond.
- 2.9 De voorzieningenrechter overweegt dat, nu artikel 18, vierde lid, Vo. 343/2003 op de echtgenoot van verzoekster van toepassing is en het verzoek aan Frankrijk om de echtgenoot terug te nemen is geweigerd, de mogelijkheid dat een verzoek aan Frankrijk om op grond van artikel 15, Vo. 343/2003 verzoekster met haar kind en haar echtgenoot gezamenlijk terug te nemen gehonoreerd zal worden zeer gering is. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd aangegeven dat in het geval een dergelijk verzoek door Frankrijk zou worden geweigerd, geen reden bestaat het asielverzoek van verzoekster alsnog aan zich te trekken. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat de aangevoerde humanitaire aspecten, met name het reële gevaar gescheiden te raken van haar echtgenoot, dermate sterk zijn dat de behandeling van het asielverzoek in de rede ligt. ~~De omstandigheid dat verzoekster en haar echtgenoot geweigerd hebben toestemming te verlenen een verzoek tot gezamenlijke terugname aan Frankrijk te richten acht de voorzieningenrechter niet geheel onbegrijpelijk, gezien de voorgeschiedenis (Inbewaaringstelling en detentie) van de echtgenoot van verzoekster in Frankrijk.~~
- 2.10 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.11 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.12 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

regnr: Awb 07/28385 (voorlopige-voorziening)
Awb-07/28383-(beroep)

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan verzoekster dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

~~Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in~~
tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op

10 AUG. 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 10 AUG. 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

= 5 SEP 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. D. W. Stevens
 ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
 van 10 augustus 2007
 met kenmerk 07/28383

Inzake:

met IND-kenmerk 0707.10.0342
 aan te duiden als verweerster
 gemachtigde: mw. mr. H. K. Westerhof
 advocaat te Dordrecht

Procesvertegenwoordiging
 Zwolle
 Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 8004 DB Zwolle

D. W. Stevens
 036 - 889 6784

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/28385 (voorlopige voorziening) en Awb 07/28383 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 12 juli 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 30 januari 2007 heeft verweerster een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning-asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 12 juli 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het door verweerster ingestelde beroep tegen het besluit van 12 juli 2007 gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak

"De voorzieningenrechter overweegt dat, nu artikel 16, vierde lid, Vo 343/2003 op de echtgenoot van verzoekster van toepassing is en het verzoek aan Frankrijk om de echtgenoot terug te nemen is geweigerd, de mogelijkheid dat een verzoek aan Frankrijk om op grond van artikel 15 Vo 343/2003 verzoekster met haar kind en haar echtgenoot gezamenlijk terug te nemen gehonoreerd zal worden zeer gering is. Ter zitting heeft verweerster desgevraagd aangegeven dat in het geval een dergelijk verzoek door Frankrijk zou worden geweigerd, geen reden bestaat het asielverzoek van verzoekster alsnog aan zich te trekken. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat de aangevoerde humanitaire aspecten, met name het reële gevaar gescheiden te raken van haar echtgenoot, dermate sterk zijn dat de behandeling van het asielverzoek in de rede ligt. De omstandigheid dat verzoekster en haar echtgenoot geweigerd hebben toestemming te verlenen een verzoek tot gezamenlijke terugname aan Frankrijk te richten acht de voorzieningenrechter niet geheel onbegrijpelijk gezien de voorgeschiedenis (inbewaaringstelling en detentie) van de echtgenoot van verzoekster in Frankrijk."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.10 en 2.12 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Geconcludeerd wordt van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning-asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek.

4.2 Blijkens rechtsoverweging 2.4 gaat de voorzieningenrechter er op rechtens juiste gronden vanuit dat Frankrijk het terugnameverzoek heeft aanvaard

op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna verder: Vo 343/2003).

- 4.3 In overweging 6 van de preambule voorafgaand aan Vo 343/2003 is bepaald dat de eenheid van het gezin moet worden gehandhaafd, voor zover dat verenigbaar is met de overige doelstellingen die worden nagestreefd met de opstelling van criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek. Een van de doelstellingen van de Vo 343/2004 is blijkens de COM (2001) 447 te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van asielprocedures.
- 4.4 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft de Staatssecretaris de bevoegdheid om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14 Vo 343/2003 het asielverzoek aan zich te trekken en te behandelen. In artikel 3 lid 2 juncto artikel 15 Vo 343/2003 is aldus de mogelijkheid geschapen om gezinsleden bij elkaar te houden buiten de in de overige van de Vo 343/2003 genoemde artikelen. Aan de bewoordingen en strekking van deze bepaling kan geen andere conclusie worden verbonden dan dat het hier bij uitstek gaat om een discretionaire bevoegdheid van de ene lidstaat jegens de andere. Van deze bevoegdheid wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt.
- 4.5 Op grond van artikel 15, eerste lid, Vo 343/2003 kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in Vo 343/2003 vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun toestemming geven.
- 4.6 Blijkens het door de Staatssecretaris gevoerde beleid als neergelegd in C1/2.4.2.3, (thans: C3/2.3.6.3) Vc 2000, wordt artikel 15 Vo 343/2003 slechts toegepast als er in een andere lidstaat nog geen beslissing op het asielverzoek van de betrokken vreemdeling is genomen. Voorts kan Nederland in zeer bijzondere, individuele gevallen gebruik maken van de discretionaire bevoegdheid zoals neergelegd in artikel 3 lid 2 juncto artikel 15 Vo 343/2003 indien sprake is van humanitaire redenen. Er dient dan sprake te zijn van een zeer bijzonder samenspel van factoren. Het is aan de asielzoeker om aan te tonen dat hiervan sprake is.
- 4.7 Blijkens hetgeen de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.9 van de thans bestreden uitspraak dienaangaande heeft overwogen, laat de voorzieningenrechter geen ruimte meer over voor een ander oordeel dan dat de Staatssecretaris toepassing had moeten geven aan de bevoegdheid als hiervoor in alinea 4.6 van dit schrijven beschreven. Zulks ten onrechte.
- 4.8 In het bij de voorzieningenrechter bestreden besluit is gemotiveerd en conform het hierboven omschreven, toepasselijke beleid geoordeeld dat verweerder niet voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 30, aanhef en onder a, Vw 2000 in aanmerking komt, omdat de Staatssecretaris in de aangevoerde omstandigheden geen redenen heeft gezien de aanvraag aan Nederland te trekken. Verweerder en haar echtgenoot hebben in Frankrijk reeds een behandeling van hun asielaanvraag gekregen. De echtgenoot is Frankrijk uitgezet omdat hij schijnbaar het adres van zijn gezin niet wilde opgeven, waardoor Frankrijk nu niet langer voor hem verantwoordelijk kan worden gehouden op grond van artikel 16, vierde lid, Vo 343/2003. Derhalve is alleen akkoord gegeven voor overdracht aan Frankrijk voor verweerder en haar kind. Verweerder en haar echtgenoot

hebben vervolgens - na herhaalde verzoeken - geweigerd toestemming te verlenen een verzoek tot gezamenlijke terugname aan Frankrijk te richten en frustreren zodoende de aangewezen mogelijkheid om bij elkaar te kunnen blijven. Gegeven de feiten in de onderhavige zaak heeft de Staatssecretaris geoordeeld dat de omstandigheid dat verweerster en haar echtgenoot en kind gescheiden worden in dit geval geen zeer bijzondere omstandigheid vormt op grond waarvan de aanvraag aan Nederland dient te worden getrokken. De aanvraag is derhalve door de Staatssecretaris conform het daarvoor geldende toetsingskader beoordeeld en op grond van het vigerend beleid afgewezen.

- 4.9 Ter beoordeling van de voorzieningenrechter stond derhalve (slechts) de vraag of het gevoerde beleid redelijk is en of de Staatssecretaris in redelijkheid tot de afwijzing van de aanvraag heeft kunnen komen. Een dergelijke beoordeling is terughoudend van aard. Het is aan de Staatssecretaris voorbehouden om te oordelen dat door de vreemdeling is aangetoond dat sprake is van zeer bijzondere omstandigheden en dat de aanvraag op grond van artikel 3 lid 2 juncto 15 Vo 343/2003 aan Nederland dient te worden getrokken. Dit oordeel is niet aan de voorzieningenrechter. In casu stond het derhalve de voorzieningenrechter niet vrij om het niet onbegrijpelijk te vinden dat door verweerster toestemming te verlenen wordt geweigerd aan een verzoek tot gezamenlijke terugname aan Frankrijk en te oordelen dat om onder meer die reden de behandeling van de asielaanvraag in Nederland zou moeten plaatsvinden, zonder vast te stellen met welk artikel uit de Vo 343/2003 of welke beleidsregel de Staatssecretaris in strijd heeft gehandeld.
- 4.10 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan in rechtsoverweging 2.9 het hiervoor onder 4.1 t/m 4.6 weergegeven toetsingskader heeft miskend en blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 12 juli 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 5 september 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152